

ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია — ოცდაექვსი ნომერი

ეზეკიელი ნომერი შვიდი

Jeff Pippenger

2026-08-12

წინასწარმეტყველური ხაზი, რომელსაც მე „იოშიას ბორბლად“ ვასახელებ, იწყება ძველი ისრაელის აჯანყებით, როცა მათ ძვ. წ. 1097 წელს ღმერთი თავიანთ მეფედ უარყვეს. პირველი სამი მეფე (საული, დავითი და სოლომონი) იდენტიფიცირებულნი არიან, როგორც ორმოც-ორმოც წელს მმართველნი, ძვ. წ. 1097 წლიდან ძვ. წ. 977 წლამდე. სოლომონის სიკვდილისას იერობოამისა და ათი ჩრდილოეთი ტომის აჯანყება ასრულებს პირველი სამი მეფის ხაზს და იწყებს მეფეთა ხაზს როგორც ჩრდილოეთის, ისე სამხრეთის სამეფოებში.

პირველი სამი მეფე მრავალი ჭეშმარიტების სიმბოლოა, მაგრამ ჭეშმარიტების ერთ-ერთი ბორბალი, რომელთანაც ისინი არიან დაკავშირებულნი, არის იუდას უკანასკნელი სამი მეფე — იეჰოიაკიმი, იეჰოიაჟინი და ციდკია, რომლებიც, თავის მხრივ, წარმოადგენენ კიროსს, დარიოსსა და არტაქსერქსეს. კიროსი, დარიოსი და არტაქსერქსე, თავის მხრივ, წარმოადგენენ მათ სამ ბრძანებას, რომლებიც ვრცელდება ძვ. წ. 536 წლიდან ძვ. წ. 457 წლამდე; რომლებიც, თავის მხრივ, წარმოადგენენ გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამ ანგელოზს, რომლებიც, შესაბამისად, მოდიან 1798 წელს, 1844 წლის 19 აპრილს და 1844 წლის 22 ოქტომბერს. გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამი ანგელოზის მოსვლის ისტორია ასო-ასოდ მეორდება ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს, რითაც ცხადდება, რომ წინასწარმეტყველური ხაზი, რომელიც იწყება საულის მეფედ ცხებით, თავის დასკვნას აღწევს მაშინ, როდესაც ძლევამოსილი ეკლესია იცხება მოახლოებული საკვირაო კანონის დროს. ეს ხაზი მოიცავს მეფე იოშიას ბორბალს, რომელიც აღწევს უკან იერობოამის ამბოხებამდე ბეთელსა და დანში ძვ. წ. 977 წელს.

ოცდაორი

იერობოამს აქვს ოცდაორის სიმბოლიზმი, რადგან იგი ოცდაორი წლის განმავლობაში მეფობდა; ამგვარად, მისი მოწმობა უკავშირდება იმ ისტორიას, რომელსაც ოცდაორი წარმოადგენს, რაც არის ღვთაებრიობის ადამიანობასთან შერწყმის სიმბოლო, როგორც ეს დანიელის მარაჰის ხილვაშია ნაჩვენები ოცდამეორე დღესა და რიცხვ ორას ოცში, რომლის მეთაუდიც არის რიცხვი ოცდაორი.

და დღენი, რომელთა განმავლობაშიც იერობოამი მეფობდა, იყო ოცდაორი წელი;
და განისვენა იგი თავის მამებთან, და ნადაბი, მისი ძე, გამეფდა მის ნაცვლად. 3
მეფეთა 14:20.

„შერიგება“ (at-One-Ment), რომელიც წარმოადგენს ღვთაებრიობისა და ადამიანობის შეერთებას, არის ქრისტეს საქმე, რომელიც დაიწყო 22 ოქტომბერს, ანუ მეათე თვეს (გრიგორიანული კალენდრით); ათი გამრავლებული ოცდაორზე უდრის ორას ოცს. იერობრამმა ყალბი სამსხვერპლოები აღმართა როგორც ბეთელში, ისე დანში, და ამიტომ იგი არის კვირის დღის ყალბი თაყვანისცემის სიმბოლო ეკლესიის (ბეთელი: ნიშნავს ეკლესიას) და სახელმწიფოს (დან: ნიშნავს სამსჯავროს) შეერთებასთან კავშირში.

შემდეგ იერობრამმა ააშენა შექცევი ეფრემის მთაზე და იქ დასახლდა; და იქიდან გამოვიდა და ააშენა ფენუელი. და იერობრამმა თავის გულში თქვა: ახლა სამეფო დავითის სახლს დაუბრუნდება. თუ ეს ხალხი ავა მსხვერპლის შესაწირავად უფლის სახლში იერუსალიმში, მაშინ ამ ხალხის გული კვლავ თავისი ბატონისკენ, იუდას მეფე რობოამისკენ მიიქცევა; მე კი მომკლავენ და კვლავ იუდას მეფე რობოამთან დაბრუნდებიან. ამიტომ მეფემ რჩევა ითხოვდა, გააკეთა ორი ოქროს ხზო და უთხრა მათ: მეტისმეტია თქვენთვის იერუსალიმში ასვლა; აჰა, შენი ღმერთები, ისრაელი, რომლებმაც ეგვიპტის ქვეყნიდან ამოგიყვანეს. და ერთი ბეთელში დადგა, მეორე კი დანში განათავსა. და ეს საქმე ცოდვად იქცა, რადგან ხალხი ერთის წინაშე თაყვანისსაცემად დანამდეც კი მიდიოდა. და მან ააგო მალლობთა სახლი და მღვდლები დააყენა ხალხის მდაბიორთაგან, რომლებიც ლევის ძეთაგან არ იყვნენ. და იერობრამმა დააწესა დღესასწაული მერვე თვეში, თვის მეთხუთმეტე დღეს, იმ დღესასწაულის მსგავსად, რომელიც იუდაში იყო; და სამსხვერპლოზე შესწირა. ასე მოიქცა მან ბეთელში, შესწირა იმ ხზოებს, რომლებიც თვითონ გააკეთა; და ბეთელში დააყენა მალლობთა მღვდლები, რომლებიც თვითონვე დაადგინა. ასე რომ, ბეთელში მის მიერ გაკეთებულ სამსხვერპლოზე შესწირა მერვე თვის მეთხუთმეტე დღეს, სწორედ იმ თვეში, რომელიც თავისი გულით თვითონვე მოიგონა; და დაუწესა დღესასწაული ისრაელის ძეთ; და ავიდა სამსხვერპლოზე და საკმეველი აკმია. 3 მეფეთა 12:25–33.

ჩრდილოეთის ათი ტომის საფუძვლით ისტორიაში იყო აჯანყება, რომელიც წინასწარ იყო ტიპოლოგიურად ნაჩვენები როგორც ისრაელის მიერ ღმერთის მეფედ უარყოფით, ასევე აარონისა და ოქროს ხზოს აჯანყებით. აარონის აჯანყება იყო ძველი ისრაელის საფუძვლით ისტორიაში, ხოლო იერობრამისა — ჩრდილოეთის ათი ტომის საფუძვლით ისტორიაში. „ხაზი ხაზზე“ მიხედვით, აარონი, როგორც მღვდელმთავარი, წარმოადგენს ეკლესიას, ხოლო იერობრამი, როგორც მეფე, წარმოადგენს სახელმწიფოს. ეს ორი საფუძვლითი აჯანყება წარმოადგენს ერთ ხაზს, რომელიც მოიცავს ისრაელის ხალხის საფუძვლით აჯანყებასაც, როდესაც მათ ადამიანური მეფე მოისურვეს.

490

ეზეკიელის წიგნში წარმოდგენილ წმინდა ისტორიაში არის ოთხას ოთხმოცდაათი წლის სამი პერიოდი; ერთი მათგანი დაკავშირებული იყო მეფეებთან, მეორე — საწმიდართან, ხოლო მესამე — ლაშქართან. ეს სამი პერიოდი შეესაბამება აარონის (საწმიდარი), საულის (ლაშქარი) და იერობრამის (მეფე) აჯანყებას. წინასწარმეტყველის, მღვდლისა და მეფის სამი სიმბოლოდან, სწორედ მეფე საულია

ის, ვინც წინასწარმეტყველად არის მოხსენიებული; აარონი იყო მღვდელი, ხოლო იერობოამი — მეფე.

და ასე მოხდა: როცა ყველამ, ვინც ადრე იცნობდა მას, იხილა, რომ, აჰა, იგი წინასწარმეტყველებდა წინასწარმეტყველთა შორის, მაშინ ხალხმა ერთმანეთს უთხრა: „რა დაემართა კიშის ძეს? ნუთუ საულიც წინასწარმეტყველთა შორის არის?“ და იმავე ადგილიდან ერთმა მიუგო და თქვა: „მაგათი მამა ვინ არის?“ ამიტომ იქცა ეს ანდაზად: „ნუთუ საულიც წინასწარმეტყველთა შორის არის?“ 1 სამუელი 10:11, 12.

ეკლესია გამარჯვებული შედგება ოცდაათი წლის წინასწარმეტყველისგან, ოცდაათი წლის მღვდლისგან და ოცდაათი წლის მეფისგან, რაც წარმოდგენილია ეზეკიელით, რომელმაც დაიწყო ოცდამეათე წელს, იოსებით, რომელმაც თავისი მსახურება დაიწყო ოცდამეათე წელს, და მეფე დავითით, რომელმაც თავისი მმართველობა დაიწყო ოცდამეათე წელს. ეკლესია გამარჯვებული წარმოდგენილია ეზეკიელის წიგნის უკანასკნელ რვა თავში, როგორც ტაძარი, რომელიც ავსებს დედამიწას, და ეკლესია გამარჯვებული არის ფილადელფია, რომელიც მერვე ეკლესიაა იმ შვიდთაგან.

იოშias წინასწარმეტყველური ხაზი, რომელიც ძვ. წ. 977 წელს დაიწყო, სრულდება მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონთან. ას ორმოცდაოთხი ათასის განწმედა და დაბეჭდვა, რომელიც 2023 წლის 31 დეკემბერს დაიწყო, მაშინ დაიწყო, როცა მიქაელი ჩამოვიდა, რათა აღედგინა გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორი მოწმე. 2023 წელი დადგა 2001 წლის 11 სექტემბრიდან ოცდაორი წლის შემდეგ, ისევე როგორც 1798 წლის უცხოელთა და ამბოხების აქტები დგება 1776 წლის დამოუკიდებლობის დეკლარაციიდან ოცდაორი წლის შემდეგ. იერობოამის ოცდაორ-წლიანი მეფობა დაიწყო ძვ. წ. 977 წელს, როცა იოშias წინასწარმეტყველება გამოცხადდა. იმ დროს 1 მეფეთა მეცამეტე თავის ურჩი წინასწარმეტყველი დაუპირისპირდა იერობოამის განდგომილებას, ისევე როგორც მოსე დაუპირისპირდა აარონის განდგომილებას, და სამუელი — ხალხს, რომელიც მეფეს ითხოვდა. ეს დაპირისპირებები საძირკვლოვან განდგომილებათა წინააღმდეგ, რომელთაც ურჩი წინასწარმეტყველის, მოსესა და სამუელის უწყება წარმოადგენს, საკვირაო კანონის დროს მესამე ანგელოზის ხმამაღალ შემახილს წარმოადგენენ. ეს არის დროშით გამოცხადებული გამაფრთხილებელი უწყება, რომელიც იერობოამის ისტორიაში წარმოდგენილია იოშias წინასწარმეტყველებით, რომელსაც თან ახლავს „ნიშანი“.

აჰა, მოვიდა ღვთის კაცი იუდადან უფლის სიტყვის მიხედვით ბეთელში; ხოლო იერობოამი საკურთხეველთან იდგა, რათა საკმეველი ეკმია. და შეულადა მან საკურთხეველს უფლის სიტყვით და თქვა: ო, საკურთხევლო, საკურთხევლო, ასე ამბობს უფალი: აჰა, შვილი შეეძინება დავითის სახლს, იოშია სახელად; და შენზე შესწირავს ის მალღობთა მღვდლებს, რომელნიც შენზე აკმევენ საკმეველს, და კაცთა ძვლები დაიწვება შენზე. და მისცა მან იმავე დღეს ნიშანი, თქმულით: ეს არის ნიშანი, რომელიც უფალმა ბრძანა: აჰა, გაიპოვა საკურთხეველი და მასზე არსებული ნაცარი დაიფანტება. და მოხდა ასე: როცა მეფე იერობოამმა მოისმინა ღვთის კაცის სიტყვა, რომელმაც ბეთელში საკურთხევლის წინააღმდეგ შეულადა, და

ხელი გაიწოდა საკურთხევლიდან და თქვა: შეიპყარით იგი. და მისი ხელი, რომელიც მის წინააღმდეგ გაიწოდა, გახმა, ისე რომ ვეღარ შეძლო უკანვე მიეწია იგი თავისკენ.

სამსხვერპლოც გაიპო და ფერფლი გადმოიფრქვა სამსხვერპლოდან, იმ ნიშნისამებრ, რომელიც ღვთის კაცმა მისცა უფლის სიტყვის მიერ. მაშინ მეფემ მიუგო და უთხრა ღვთის კაცს: ახლა ევედრე უფლის, შენი ღვთის, წინაშე და ილოცე ჩემთვის, რათა ჩემი ხელი კვლავ დამიბრუნდეს. და ღვთის კაცი შეევედრა უფალს, და მეფის ხელი კვლავ დაუბრუნდა მას და გახდა ისეთი, როგორიც წინათ იყო. და მეფემ უთხრა ღვთის კაცს: წამომყევი სახლში, განისვენე და მოგცემ საზღაურს. ხოლო ღვთის კაცმა უთხრა მეფეს: შენი სახლის ნახევარიც რომ მომცე, შენთან არ შემოვალ; არც პურს შევჭამ და არც წყალს დავლევ ამ ადგილას. რადგან ასე მებრძანა მე უფლის სიტყვის მიერ, ნათქვამი იყო: პური არ ჭამო, წყალი არ დალიო და არც იმავე გზით დაბრუნდე, რომლითაც მოხვედი. და წავიდა სხვა გზით და არ დაბრუნებულა იმ გზით, რომლითაც ბეთელში მოვიდა. 3 მეფეთა 13:1-10.

წინასწარმეტყველის უარი, ეჭამა იერობოამთან მის მიერ შეთავაზებული „შენი სახლის ნახევრის“ მიუხედავად, შეესაბამება ჰეროდეს აღთქმას სალომესადმი — მიეცა მისთვის თავისი სამეფოს ნახევარი.

და როცა მოხერხებული დღე დადგა, ჰეროდემ თავისი დაბადების დღესასწაულზე სერობა გაუმართა თავის დიდებულებს, ათასისთავებსა და გალილეის წარჩინებულებს; და როცა შემოვიდა იმ ჰეროდიადას ასული, იცეკვა და ასიამოვნა ჰეროდესაც და მასთან თანამესუფრეთაც, მეფემ უთხრა ქალწულს: მთხოვე, რაც გსურს, და მოგცემ. და შეჰფიცა მას: რასაც მთხოვ, მოგცემ, ჩემი სამეფოს ნახევრამდეც კი. და გამოვიდა იგი და უთხრა თავის დედას: რა მოვითხოვო? ხოლო მან თქვა: იოანე ნათლისმცემლის თავი. მარკოზი 6:21-24.

ჰეროდეს აღთქმა, რომ თავისი სამეფოს ნახევარს მისცემდა, მის დაბადების დღეზე მოხდა. ჰეროდე რომის სიმბოლოა, ხოლო გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში მოხსენიებული ათი მეფე წინასწარ არის ნაგულისხმევი რომის ათმაგი დანაწილებით დანიელის მეშვიდე თავში და მეორე თავის ათი თითით. მისი დაბადების დღე აღინიშნება მაშინ, როდესაც მეექვსე სამეფო კვირის კანონის დროს მეშვიდე სამეფოთი იცვლება, და ამ აზრით, ეს არის გაერთიანებული ერების, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეშვიდე სამეფოს, დაბადების დღე. მალე მოსალოდნელი კვირის კანონის დროს, ათი მეფე, რომლებიც იერობოამის ათი ჩრდილოეთი ტომით არიან წარმოდგენილნი, თანხმდებიან, რომ თავიანთი სამეფო ერთ საათს მხეცს მისცენ გამოცხადების „მეჩვიდმეტე“ თავში.

რადგან ღმერთმა მათ გულებში ჩაუდო, რომ აღასრულონ მისი ნება, და ერთსულოვანნი იყვნენ, და მისცენ თავიანთი სამეფო მხეცს, ვიდრე აღსრულდებოდეს ღვთის სიტყვანი. გამოცხადება 17:17.

სანამ ეზეკიელის მეოთხე თავის წინასწარმეტყველებას მივუბრუნდებოდეთ, გამოვყოფთ იმ „ცამეტ“ შემთხვევას, როდესაც ეზეკიელი თარიღს უშუალოდ ასახელებს. ეს ცამეტი სასიგნალო ნიშანი, ზოგადად, სამყაროსა და ღვთის ხალხს შორის

ნაწილდება. ეგვიპტით წარმოდგენილი სამყარო უშუალო თარიღთან ექვსჯერ არის დაკავშირებული, ტვიროსს ერთხელ მიემართება, ხოლო დანარჩენ ექვს შემთხვევაში საგანი იერუსალიმია. წიგნი იწყება ძვ. წ. 592 წელს, რაც მეჩვიდმეტე იუბილეს ციკლის ოცდამეათე წელია, ხოლო ეზეკიელის ორმოცე თავის პირველი მუხლი 573 წლის 22 ოქტომბერს ასახელებს ციკლის დასასრულად. იუბილეს ციკლი წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროს 9/11-დან მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონის დადგომამდე, რაც, თავის მხრივ, იმავე ისტორიის ფრაქტალშია წარმოდგენილი 2023 წლის 31 დეკემბრიდან მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონამდე. ორივე პერიოდი ტიპოლოგიურად წარმოდგენილი იყო 1840 წლის 11 აგვისტოდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე.

1840 წლის 11 აგვისტოს თვით იესო ქრისტე ჩამოვიდა, როგორც გამოცხადების მეათე თავის ძლიერი ანგელოზი, რომელმაც მოიტანა პატარა წიგნი, რომელიც ღვთის ხალხს უნდა აეღო და შეეჭამა. იგივე ანგელოზი კვლავ ჩამოვიდა 9/11-ზე, რათა აღენიშნა დაბეჭდვის დროის დასაწყისი. იგივე ანგელოზი ჩამოვიდა 2023 წლის 31 დეკემბერს, რათა აღედგინა ის ორი მოწმე, რომლებიც დახოცილნი იყვნენ იმ დიდი ქალაქის ქუჩაში, რომელსაც სოდომი და ეგვიპტე ეწოდება, სადაც ჩვენი უფალიც იქნა ჯვარცმული. იმ ჩამოსვლამ აღნიშნა დაბეჭდვის დროის დამხურველი პერიოდი. 2023 წლის 31 დეკემბრიდან საკვირაო კანონის დადგომამდე არსებულ ფრაქტალურ პერიოდში ეზეკიელ მღვდელს ეძლევა ხილვა ზეციური ტაძრის შესახებ. იმ დროს იგი დამუწეულია და მხოლოდ მაშინ ლაპარაკობს, როცა ღმერთი უბრძანებს. მისი მდგომარეობა გრძელდება მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონამდე, რომელიც წარმოდგენილია იერუსალიმის განადგურებით.

როგორც იოანეს შემთხვევაში, ეზეკიელსაც ებრძანება, აიღოს წიგნი, რომელიც ჩამომავალი ანგელოზის ხელში იყო გამოცხადების მეათე თავში, და აგრეთვე ეუბნებიან, შეჭამოს გოდების, გლოვისა და ვაიის წიგნი.

ხოლო შენ, კაცის ძეო, ისმინე, რასაც მე გეუბნები: ნუ იქნები ურჩი, იმ ურჩი სახლის მსგავსად; გააღე პირი შენი და ჭამე, რასაც მე მოგცემ. და როცა შევხედე, აჰა, ხელი იყო გამოწვდილი ჩემკენ; და, აჰა, მასში იყო წიგნის გრაგნილი; და გაშალა იგი ჩემს წინაშე; და იყო იგი დაწერილი შიგნიდან და გარედანაც; და ეწერა მასში გოდება, მოთქმა და ვაება. ეზეკიელი 2:8–10.

ეს უწყება წარმოდგენილია როგორც სამმაგი უწყება, რითაც განასახიერებს გამოცხადების მეთოთხმეტე თავში მოხსენიებული სამი ანგელოზის უწყებას. ამიტომაც, მესამე ანგელოზის საბეჭდავი უწყება ბეჭედს ადებს იერუსალიმის შიგნით მყოფთ, რომელნიც გლოვობენ და მოთქვამენ ეკლესიისა და ქვეყნის ცოდვის გამო, როგორც ეს წარმოდგენილია ეზეკიელის მეცხრე თავში და გამოცხადების მეშვიდე თავში.

და ისრაელის ღმერთის დიდება ქერუბიმიდან, რომელზედაც იგი იყო, აღიმართა სახლის ზღურბლამდე. და მოუწოდა სელით შემოსილ კაცს, რომელსაც მწერლის სამეღნე ჰქონდა წელთან; და უთხრა მას უფალმა: გაიარე ქალაქის შუაგულში, იერუსალიმის შუაგულში, და დაასვი ნიშანი იმ კაცთა შუბლებზე, რომელნიც

ოხრავენ და მოთქვამენ ყველა იმ სისამაგლის გამო, რაც მის შუაგულში ხდება.
ეზეკიელი 9:3, 4.

ისინი, ვინც ბეჭედს იღებენ, გლოვობენ ეკლესიის ცოდვებისა და ქვეყნის ცოდვათა გამო, და ეზეკიელის მოწმობა გადახლართულია იერუსალიმისა და ეგვიპტის ისტორიასთან, რომლებიც ეკლესიისა და სამყაროს სიმბოლოებია.

„ღვთისმოსაობის საფუარს თავისი ძალა სრულიად არ დაუკარგავს. იმ დროს, როდესაც ეკლესიის საფრთხე და სულიერი დაცემა უდიდესია, ის მცირე ჯგუფი, რომელიც ნათელში დგას, ოხვრითა და ტირილით იგლოვებს იმ სისამაგლეებს, რომლებიც ქვეყანაში ხდება. მაგრამ განსაკუთრებულად მათი ლოცვები ეკლესიისთვის აღევლინება, რადგან მისი წევრები წუთისოფლის წესისამებრ იქცევიან. ...“

„ბრძანება ასეთია: ‘გაიარე ქალაქის შუაგულში, იერუსალიმის შუაგულში, და ნიშანი დაასვი იმ კაცთა შუბლზე, რომელნიც ოხრავენ და ღაღადებენ ყველა იმ სისამაგლის გამო, რაც მის შუაგულში ხდება.’ ეს ოხრავანნი და მღაღადებელნი სიცოცხლის სიტყვებს ქადაგებდნენ; ამხელდნენ, არიგებდნენ და ევედრებოდნენ. ზოგიერთმა, ვინც ღმერთს უპატივცემულობას ავლენდა, მოინანია და გული დაიმდაბლა მის წინაშე. მაგრამ უფლის დიდება ისრაელს განშორდა; თუმცა მრავალნი კვლავაც განაგრძობდნენ ღვთისმსახურების გარეგან ფორმებს, მისი ძალა და თანდასწრება მოკლებული იყო.“ მოწმობანი, ტომი 5, 209, 210.

გოდების წიგნის კონტექსტში, გლოვა და ვაი, რომლებიც ტიპოლოგიურად წარმოადგენენ გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამ ანგელოზს, გოდებანი და გლოვა არიან პირველი და მეორე ანგელოზები, ხოლო მესამე არის ვაის უწყება — აღმოსავლეთის ქარის სიმბოლო, რომელიც შეკავებულია გამოცხადების მეშვიდე თავის ოთხი შემაკავებელი ანგელოზის მიერ.

ეგვიპტე

ეზეკიელის წიგნში მოხსენიებულია ცამეტი თარიღი. ეგვიპტისადმი მიმართული თარიღების წყების პირველი არის ეზეკიელი 29:1, და იგი წარმოადგენდა ძვ. წ. 587 წელს.

მეათე წელს, მეათე თვეში, თვის მეთორმეტე დღეს, უფლის სიტყვა მომივიდა და მითხრა: ძეო კაცისა, მიმართე შენი პირი ფარაონის, ეგვიპტის მეფის, წინააღმდეგ და იწინასწარმეტყველე მის წინააღმდეგ და მთელი ეგვიპტის წინააღმდეგ; ილაპარაკე და თქვი: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, მე შენს წინააღმდეგ ვარ, ფარაონო, ეგვიპტის მეფეო, დიდო გველეშაპო, რომელიც თავის მდინარეთა შუაგულში წევს და ამბობს: ჩემი არის ჩემი მდინარე და მე თვითონ შევიქმენი იგი ჩემთვის. ეზეკიელი 29:1–3.

ძვ. წ. 587 წელი არის ალყის წელი, რომელიც იერუსალიმის განადგურებამდე წელიწად-ნახევრით ადრე დაიწყო. იმ დროს ეზეკიელი აცხადებს, რომ ღმერთი ეგვიპტეს დაამხოვდა, და რომ ეს დამხოვა ღვთის ხალხს დაუმტკიცებდა მათ

უგუნურებას, რადგან ისინი ეგვიპტის გველეშაპს ენდობოდნენ. თავის ბოლოს გამოცხადებულია განაჩენი, რომ ეგვიპტე ბაბილონს მიეცემოდა, რითაც განისაზღვრება, როდის აძლევს ათი მეფე ბიბლიური წინასწარმეტყველების თავიანთ მეშვიდე სამეფოს თანამედროვე ბაბილონს — მერვე სამეფოს, რომელიც შვიდთაგან არის. ეს წინასწარმეტყველება შესრულდა 'ჩვიდმეტი' წლის შემდეგ, ძვ. წ. 571 წელს, როგორც ეს თავის ბოლოს არის გადმოცემული. ამიტომ 29-ე თავი შეიცავს ეგვიპტესთან დაკავშირებული დათარიღების პირველ და უკანასკნელ მითითებას.

და იყო ოცდამეშვიდე წელს, პირველ თვეში, თვის პირველ დღეს, რომ უფლის სიტყვა მომივიდა მე და თქვა: კაცის ძეო, ნაბუქოდრეზარმა, ბაბილონის მეფემ, თავისი ლაშქარი დიდ მსახურებაში ჩააყენა ტვიროსის წინააღმდეგ; ყოველი თავი გადაპარსული შეიქნა და ყოველი მხარი გადატყავებული; მაგრამ არც მას და არც მის ლაშქარს არ ჰქონია საზღაური ტვიროსისაგან იმ მსახურებისთვის, რომელიც მის წინააღმდეგ გასწიეს. ამიტომ ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, მე მივცემ ეგვიპტის ქვეყანას ნაბუქოდრეზარს, ბაბილონის მეფეს; და იგი წაიღებს მის სიმრავლეს, წაიღებს მის ნადავლს და წაიღებს მის ხვედრს; და ეს იქნება საზღაური მისი ლაშქრისთვის. მე მივეცი მას ეგვიპტის ქვეყანა მისი შრომისთვის, რომლითაც იგი მასზე მსახურობდა, რადგან ჩემთვის მოქმედებდნენ ისინი, ამბობს უფალი ღმერთი. იმ დღეს ვაქცევ ისრაელის სახლის რქას აღმოცენებად, და მოგცემ შენ პირის გახსნას მათ შორის; და გაიგებენ, რომ მე ვარ უფალი. ეზეკიელი 29:17–21.

მეოცე წელი, პირველი თვის პირველ დღეს, მეჩვიდმეტე მუხლში, ეზეკიელში მოცემულ ცამეტ თარიღთაგან უკანასკნელ თარიღს წარმოადგენს და იგი ერთადერთი თარიღია, რომელიც ძვ. წ. 573 წლის 22 ოქტომბრის შემდეგ მოდის. იგი აღნიშნავს იმ დროს, როდესაც დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეორე და ორმოცდამესამე მუხლებში მოხსენიებულ ჩრდილოეთის მეფეს ეძლევა ეგვიპტე, და აგრეთვე იმ წერტილს, როდესაც ათი მეფე თავიანთ მეშვიდე სამეფოს აძლევს მერვე სამეფოს, რომელიც შვიდთაგან არის. ეს სრულდება, როდესაც „ისრაელის სახლის რქა“ აღმოცენდება. ესაიაში ისრაელი აღმოცენდება აღმოსავლეთის ქარის დღეს.

მან დაამკვიდრებს იაკობისგან მომავლებს ფესვს; ისრაელი აყვავდება და გამოიღებს კვირტს და აავსებს ქვეყნის პირს ნაყოფით. ესაია 27:8.

როცა შესრულდება ეზეკიელის 29:17, და ეგვიპტის გველეშაპი გადაეცემა პაპის მხეცს მალე მოსასვლელი კვირადღის კანონის დროს, უკანასკნელი წვიმა უხვად გადმოიღვრება ისრაელზე. ეს წვიმა 9/11-ს დაიწყო როგორც შეპკურება, როგორც ეს წინასწარ იყო გამოსახული იმით, რომ ქრისტემ შთაბერა თავის მოწაფეებს მას შემდეგ, რაც იგი დედამიწაზე ჩამოვიდა, მას შემდეგ, რაც თავისი აღდგომის შემდეგ მამასთან ამაღლდა.

„ქრისტეს მიერ თავის მოწაფეებზე სულიწმიდის შებერვისა და მათთვის თავისი მშვიდობის მინიჭების მოქმედება ოდენ რამდენიმე წვეთი იყო იმ უხვ წვიმასთან შედარებით, რომელიც სულთმოფენობის დღეს უნდა მოცემულიყო.“ Spirit of Prophecy, ტომი 3, 243.

ეგვიპტის დაცემის შესახებ ეზეკიელის წინასწარმეტყველება გამოცხადდა ძვ. წ. 587 წელს, ალყის წელს, და „ჩვიდმეტი“ წლის შემდეგ ეს წინასწარმეტყველება აღსრულდა. იგი აღსრულდება იმ პერიოდში, რომელსაც „ჩვიდმეტი“ რიცხვი წარმოადგენს, ამგვარად კი წარმოადგენს დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიას. იგი უნდა აღსრულდეს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს, რომელიც ეზეკიელის მეცხრე თავშია გამოსახული. დაბეჭდვის ჟამს უკანასკნელი წვიმა მოიღვრება, პირველად როგორც შეპკურება 9/11-ზე, ხოლო შემდეგ როგორც სრული გადმოღვრა საკვირაო კანონის დროს. ეს აღსრულდება ესაიას მიხედვით „აღმოსავლეთის ქარის დღეს“, და ისლამი არის აღმოსავლეთის ქარი, და ისლამი არის მესამე „ვაი“. უწყება, რომელიც ეზეკიელს უნდა შეეჭამა, სამნაწილიანი უწყება იყო, რომლის მესამე ნაწილი ვაის უწყება იყო.

ეზეკიელის ცამეტი დათარიღებული გზავნილი გადმოცემული იყო იერუსალიმთან, ეგვიპტესთან და ტვიროსთან დაკავშირებით. ყველა მათგანი მიმართული იყო ურჩობისადმი, რაც წარმოადგენილია რიცხვით „ცამეტი“.

შემდეგ სტატიაში კვლავ განვაგრძობთ ეზეკიელის დათარიღების განხილვას.